Πορίσματα ΚΣΤ' Πανορθόδοξης Συνδιάσκεψης με θέμα «Εξωχριστιανικές, αιρετικές και αποκρυφιστικές θεωρήσεις περί του Χριστού»

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 16 Νοεμβρίου, 2014

Η
ΚΣΤ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Εντεταλμένων Ορθοδόξων Εκκλησιών και Ιερών
Μητροπόλεων για θέματα αιρέσεων και παραθρησκείας, που πραγματοποιήθηκε, **υπό την αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών**
και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου Β', στο Πνευματικό και Διοικητικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος στη Λαμία, από 3 έως 5.11.2014, με τη φιλόξενη φροντίδα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Νικολάου και υπό την προεδρία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γλυφάδας κ. Παύλου, Μέλους της Συνοδικής Επιτροπής επί των Αιρέσεων, με θέμα: «**Εξωχριστιανικές, αιρετικές και αποκρυφιστικές θεωρήσεις περί του Χριστού**», μετά από εκτενή συζήτηση επί των εισηγήσεων, ενέκρινε ομοφώνως τα ακόλουθα **Πορίσματα**:

1.
Η Ορθόδοξη Εκκλησία βασίζεται στην ακλόνητη πίστη, ότι ο Ιησούς Χριστός είναι «ο Υιός του Θεού του Ζώντος». Αυτός ο Ίδιος αποκαλύφθηκε αρχικά ως «Άσαρκος Λόγος» στους Δικαίους της Παλαιάς Διαθήκης και μετέπειτα εισήλθε στον κόσμο και στην Ιστορία ως «Ένσαρκος Λόγος», και τέλειος άνθρωπος και αναμάρτητος, για τη σωτηρία μας. Σύμφωνα με τις αδιάψευστες μαρτυρίες όσων γνώρισαν τον ενανθρωπήσαντα Υιό και Λόγο του Θεού και είδαν τη δόξα Του, ο Ιησούς Χριστός είναι ο Αληθινός Θεός, ο μόνος Δεσπότης και Κύριος, ο Πρώτος και ο Έσχατος, η Αρχή και το Τέλος, το Α και το Ω. Είναι η μοναδική οδός προς τον Πατέρα, ο αίτιος της σωτηρίας και της θεώσεώς μας.

2.
Η Ορθόδοξη Εκκλησία, καθοδηγούμενη από το Άγιο Πνεύμα, πιστεύει και ομολογεί τον Κύριο Ιησού Χριστό, σύμφωνα με τον Όρο της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου, «*τέλειον τον αυτόν εν θεότητι και τέλειον τον αυτόν εν ανθρωπότητι, Θεόν αληθώς και άνθρωπον αληθώς τον αυτόν εκ ψυχής λογικής και σώματος, ομοούσιον τω Πατρί κατά την θεότητα και ομοούσιον τον αυτόν*

ημίν κατά την ανθρωπότητα, κατά πάντα όμοιον ημίν χωρίς αμαρτίας...εν δύο φύσεσιν ασυγχύτως, ατρέπτως, αδιαιρέτως, αχωρίστως γνωριζόμενον...».

3.
Σε αντίθεση με την πίστη και την μαρτυρία της Μιας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, οι εξωχριστιανικές, αιρετικές και αποκρυφιστικές θεωρήσεις περί του Χριστού, στηρίζονται στους έωλους συλλογισμούς του σκοτισμένου νου του ανθρώπου της πτώσεως, με τους οποίους σχετικοποιείται ή αλλοιώνεται και διαστρέφεται η αλήθεια για το Θεανδρικό Πρόσωπο και το έργο του Ιησού Χριστού. Αυτό έχει ως συνέπεια τον αποπροσανατολισμό και την απομάκρυνση του ανθρώπου από τον **κύριο σκοπό της υπάρξεώς του, που είναι η κατά χάριν ένωση και κοινωνία του με**
την πηγή της ζωής, τον Αληθινό Τριαδικό Θεό.

4.
Κάθε απόπειρα να αλλοιωθεί ή και να ακυρωθεί η μοναδικότητα του Θεανδρικού Προσώπου του Κυρίου, δηλαδή η καταγεγραμμένη και ζώσα διαχρονικώς αποστολική εμπειρία του εκκλησιαστικού Σώματος, αναμφιβόλως είναι αναίρεση του σωτηριώδους έργου του Χριστού και οδηγεί σε πλάνη.

5.
Τέτοιες εσφαλμένες αιρετικές προσεγγίσεις εμφανίζονται ήδη από τους πρωτοχριστιανικούς χρόνους και αναφέρονται στα ιερά κείμενα της Καινής Διαθήκης και στη Γραμματεία της αρχαίας Εκκλησίας. Η Εκκλησία με τις Οικουμενικές και τις Τοπικές Συνόδους και με το έργο των Θεοφόρων Πατέρων της αντιμετώπισε μεγάλες αιρέσεις, οι οποίες αλλοίωναν την Χριστολογία και επομένως την Σωτηριολογία της. Στα νεώτερα χρόνια, κυρίως στον δυτικό χώρο, με τη μονομερή χρήση της ιστορικοκριτικής μεθόδου, εμφανίζεται ο Χριστός μόνο ως ιστορικό πρόσωπο και παραγνωρίζεται η περί Αυτού εκκλησιαστική δογματική παράδοση.

6.
Σύμφωνα με την ορολογία της **Θεοσοφίας, η οποία αποτελεί μία από τις βασικές εκφράσεις της «Νέας Εποχής»**, ο Χριστός δεν είναι ένα μοναδικό και ανεπανάληπτο πρόσωπο, δηλαδή ο Ιησούς Χριστός αλλά είναι μία «κατάσταση», στην οποία μετενσαρκώνονται κατά καιρούς διάφοροι «φωτισμένοι διδάσκαλοι». Καμία σχέση δεν έχει ο «χριστός» αυτός με τον ιστορικό Ιησού Χριστό των ιερών Ευαγγελίων και της Εκκλησίας, τον γεννηθέντα εν Βηθλεέμ της Ιουδαίας και επί Ποντίου Πιλάτου παθόντα, ταφέντα και αναστάντα. Άλλωστε, η Θεοσοφία διακηρύσσει ότι «στον Θεό των Χριστιανών, στον Πατέρα του Ιησού, στον Δημιουργό, δεν πιστεύουμε.

Απορρίπτουμε την ιδέα Θεού προσωπικού» (Έλενα Μπλαβάτσκυ).

7.
Άλλη χαρακτηριστική αλλοίωση του Θεανθρώπινου Προσώπου του Χριστού συντελείται και στο **σύστημα της Ανθρωποσοφίας**, που προέρχεται από τη Θεοσοφία, το οποίο αρνείται ή διαστρεβλώνει την Αγιογραφική περί του Χριστού διδασκαλία. Χρησιμοποιώντας ως κύρια πηγή τα φανταστικά αποκρυφιστικά «Ακασικά αρχεία», υποτιμά το Πρόσωπο του Χριστού και συνδέει αυτό με ανιστόρητες, νεογνωστικού τύπου, φαντασιώδεις κατασκευές περί Αυτού. Σύμφωνα επίσης με τις δοξασίες της Ανθρωποσοφίας, καταργείται η εμπειρία και η βεβαιότητα της εν Χριστώ ελευθερίας και αντικαθίσταται από τον άτεγκτο εξαναγκασμό ενός απρόσωπου, κοσμικού, φυσικού νόμου, που υποτίθεται ότι διέπει τα πάντα. Επιπλέον, η εν Χριστώ σωτηρία μεταλλάσσεται σε μία διαδικασία εξελικτικής αυτοσωτηρίας.

8.
Η **εταιρία «Σκοπιά» των «Μαρτύρων του Ιεχωβά»** διαστρέφει πλήρως τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής, προβάλλοντας μία συγκεχυμένη αντίληψη περί του Χριστού, παρόμοια με εκείνη του αρχαίου Αρειανισμού. Για την «Σκοπιά», ο Ιησούς Χριστός δεν είναι ο Θεός-Δημιουργός του σύμπαντος κόσμου, ο μόνος Σωτήρας και ο έσχατος Κριτής του, αλλά είναι απλώς ένα δημιούργημα του Ιεχωβά, ένας υπηρέτης του. Ο Ιησούς Χριστός, όπως εμφανίσθηκε στον κόσμο και στην Ιστορία, κατ’ αυτήν, δεν είναι ο αληθινός Θεός, που έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία μας, αλλά ένας «τέλειος άνθρωπος και τίποτε παραπάνω», ο οποίος δεν μπορεί να προσφέρει την σωτηρία.

9.
Ο **Νεοπαγανιστικός πολυθεϊσμός**, ως αναπόσπαστο τμήμα της «Νέας Εποχής», έχει διατυπωμένες ανάλογες δοξασίες για το Πρόσωπο του Χριστού. Λόγω των πολλών και αντικρουομένων τάσεων στον χώρο αυτό, είτε αρνείται την ιστορικότητά Του, είτε Τον εντάσσει σε εθνικιστικά, εθνοφυλετικά, αποκρυφιστικά και πολυθεϊστικά πλαίσια. Είναι ευνόητο, ότι ο «Χριστός» του Νεοπαγανισμού, είτε θεωρείται ιστορικό πρόσωπο, κοινωνικός ή εθνικός επαναστάτης, είτε μύθος ή αλληγορία, δεν είναι ο Χριστός των Ευαγγελίων και της Εκκλησίας.

10.
Ενώπιον όλων αυτών, παλαιοτέρων και συγχρόνων παραχαράξεων της αλήθειας για το Πρόσωπο του Χριστού, η Εκκλησία ευαγγελίζεται την μοναδικότητα της εν Χριστώ σωτηρίας, επαναλαμβάνοντας τους λόγους της Αγίας Γραφής, ότι «*ουκ έστι εν άλλω ουδενί η σωτηρία· ουδέ γαρ όνομά εστι έτερον υπό*

τον ουρανόν το δεδομένον εν ανθρώποις εν ω δεί σωθήναι ημάς» (Πρξ, 4,12). Η Συνδιάσκεψη προτρέπει το ορθόδοξο πλήρωμα να πιστεύει, να γρηγορεί και να ομολογεί την πίστη της Εκκλησίας, η οποία είναι προϋπόθεση της σωτηρίας μας.

Η Συνδιάσκεψη εγκρίνει ομοφώνως τα ως άνω Πορίσματα και εξουσιοδοτεί τον Πρόεδρο αυτής να τα υπογράψει.

Ο Πρόεδρος της Συνδιασκέψεως

† Ο Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης Παύλος

Οι Εντεταλμένοι των Ορθοδόξων Εκκλησιών

Οικουμενικού Πατριαρχείου, Μητροπολίτης Κυδωνίας και Αποκορώνου Δαμασκηνός

Πατριαρχείου Ιεροσολύμων Λύδδης Δημήτριος

Πατριαρχείου Ρωσίας, Ηγούμενος Θεοφάνης Λουκιάνωφ

Πατριαρχείου Σερβίας Ιερομόναχος Ευσέβιος Meanja

Πατριαρχείου Ρουμανίας, Καθηγητής Κυπριανός Στρέτζα

Εκκλησίας της Κύπρου, Επίσκοπος Καρπασίας Χριστοφόρος

Εκκλησίας της Ελλάδος, Πρωτοπρ. Κυριακός Τσουρός

Εκκλησίας Πολωνίας, Ανδρέας Λέφτσακ

Ο φιλοξενών την Συνδιάσκεψη

Μητροπολίτης Φθιώτιδος Νικόλαος

ΣΧΕΤΙΚΑ:

ΚΣΤ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Μήνυμα Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου

Δελτίο τύπου πρώτης ημέρας (αρχείο PDF)

Δελτίο τύπου δεύτερης ημέρας (αρχείο PDF)

Ανακοινωθέν για την λήξη του Συνεδρίου (αρχείο PDF)

(Πηγή: ecclesia.gr)